

[Victor Larsen.]

digelse til at kunne inddrage den Serumbehandling, der kan være Tale om under Behandling af smitsomme Sygdomme, under Lovens Bestemmelser. Dette bringer mig ind paa ganske kort at sige, at selv om man maaske ikke kan sige, at Insulinbehandling hører herindunder — det er heller ikke Meningen at stille Forslag om, at Insulinet inddrages under denne Lovs Bestemmelser —, saa ønsker jeg allerede paa nærværende Tidspunkt at gøre opmærksom paa, at Bekostningen ved Insulinbehandlingen ofte er saa tyngende, ofte rammier de enkelte saa haardt, at man ganske afgjort efter min Formening ogsaa her kommer til at søge frem til Foranstaltninger, som vil kunne afbøde de værste Virkninger, og muligvis gælder det samme visse Præparater angaaende Blodsygdomme. Der er altsaa, forekommer det mig, nok, der taler for en Udvalgsbehandling, og jeg maa, idet jeg naturligvis maa sige, at mit Parti er ganske overordentlig velvilligt indstillet over for Lovforslaget, tillige sige, at vi ønsker en Udvalgsbehandling af det.

Nøhr: Jeg kan paa mit Partis Vegne slutte mig til den almindelige Enighed om, at der maa sikres en mere almindelig Anvendelse af det omhandlede Serum mod Lungebetændelse paa en prismæssig overkommelig Maade. Jeg kan ogsaa tiltræde, at en Del af Omkostningerne herved lægges over paa Udligningsfonden, hvis man ikke mener at kunne lade Staten betale det hele, men om dette Spørgsmaal mener jeg det rimeligst, at vi forhandler i et Udvalg.

Jens Thomsen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter jo at fremskaffe billigere Serum mod Lungebetændelse, saa det ogsaa kan benyttes af ubemidlede. Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne tilsige Støtte til at løse denne Opgave, men vi vil henstille, at Midlerne skaffes til Veje paa en anden Maade, end det foreliggende Lovforslag anviser. Efter vor Formening bør man opheve den fælleskommunale Udligningsfond i Stedet for at udvide dens Virksomhed. Gennem denne Lov er der indført en ny Skat paa fast Ejendom, der virker meget uretfærdigt. Regeringspartierne hævder jo, at Landbruget er forældet, men gennem denne Lov er der indskudt en ny Prioritet i al Ejendom. Man drøfter ved andre Lejligheder Mulighederne for at nedskrive Gælden, gennem Saneringsloven o. lign., men samtidig indskyder man nye Skatteprioriteter foran

Ejernes personlige Forpligtelser. Det er dog saa meningsløst og uretfærdigt, som tænkes kan. Det er en almindelig Opfattelse blandt det store Flertal af Landmænd, at de saakaldte faste Skatter bør nedbringes til den Højde, de havde før 1914. Alle Udgifter er steget meget stærkt siden den Tid, men Priserne for Landbrugsprodukter ligger i det væsentligste paa samme Niveau nu som dengang. Kødet koster endog betydelig mindre. Udenrigsministeren fremhævede forleden under Finanslovdebatten, at Kødsprisen var hævet fra 17 Øre pr. kg helt op til 36 Øre pr. kg, men han glemte at tilføje, at Prisen før Krigen var 56 Øre, det vil sige, at Prisen skal hæves over 50 pCt. for at naa samme Højde som i 1914. Hvad vilde andre Erhverv sige til at blive paaført nye store Skatteprioriteter, hvis deres Indtjeningsmuligheder var meget lavere, end de var i 1914? Det maa erkendes at være et beskedent Krav, der stilles, naar de Skatteprioriteter, der er indskudt i Tiden efter 1914, kræves fjernet. Indenrigsministeren bør være klar over, at han har begaaet en meget stor Uret mod Landbruget ved at indskyde en stor ny Skattebyrde i en Tid, hvor de øvrige Rente- og Skattebyrder ikke. . . .

Formanden: Jeg maa gøre den ærede Taler opmærksom paa, at det ikke er det Spørgsmaal, Taleren nu er inde paa, der er til Behandling. Jeg maa anmode Taleren om at holde sig til det Lovforslag, der er sat paa Dagsordenen.

Jens Thomsen: Ja, Formaålet med Lovforslaget har vi jo tiltraadt, men Lovforslaget angaar jo dog ogsaa Spørgsmaalet om, hvor Udgifterne skal tages fra, og der har vi den absolutte Opfattelse, at det er forkert at lægge mere over paa den fælleskommunale Udligningsfond, end det allerede er sket.

Mit Parti vil, som sagt, gerne medvirke til at fremskaffe Serum til overkommelige Priser, men vi mener, at det sundeste og naturligste vil være at opføre Udgifterne, hvor de hører hjemme: under Sygekasserne, og Samfundets Tilskud kan lige saa godt gives direkte, dels til Serumfremstillingen og dels til Sygekasserne; saafremt man er villig dertil, kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Skjerbæk: Jeg opfatter det foreliggende Lovforslag som Udtryk for, at man ønsker i videst muligt Omfang at virke